

tage nedlukning og efterbehandling, når der ikke læn- gere modtages affald. Ministeren kan med hjemmel i § 7, stk. 1 nr. 3, fastsætte regler om, hvordan dette skal foregå. Omfanget af disse forpligtelser vil blive fast- lagt i forhold til det enkelte anlæg via vilkår i miljø- godkendelsen eller påbud efter § 41. Pligten til at ned- lukke og efterbehandle gælder ikke, hvis der alene er tale om en midlertidig periode, hvor anlægget ikke modtager affald til deponering.

Direktivets artikel 14, litra b, stiller krav om, at alle bestående anlæg skal nedlukke og efterbehandle efter direktivets krav, selv om de ikke kan tillades fortsat. Kravet i § 37 a, stk. 2, om straks at indsende en med- delelse til tilsynsmyndigheden, når et anlæg ikke læn- gere modtager affald, skal sikre, at tilsynsmyndighe- den kan fastlægge de præcise krav til nedlukning og efterbehandling via et påbud efter § 41. Pligten til at indsende oplysninger, gælder kun, hvis modtagelsen af affald ophører på anlægget, inden tilsynsmyndighe- den har truffet afgørelse efter de nye regler.

Ad § 37 b

Det fremgår af direktivets artikel 13, at alle deponer- ingsanlæg skal være omfattet af krav om nedlukning og efterbehandling. Under bemærkningerne til nr. 3 er beskrevet, hvad der forstås ved nedlukning og efterbe- handling, herunder at der typisk vil være tale om 30- årige efterbehandlingsperioder. Det afgørende vil væ- re, at anlægget ikke længere vil kunne medføre en fare for miljøet. Anlæggene vil ofte allerede i dag være re- guleret med sådanne krav i miljøgodkendelsen. I kon- sekvens af, at det findes hensigtsmæssigt at lovfæste en hjemmel/pligt for fastsættelse af sådanne meget langvarige vilkår i en godkendelse, som skal gælde, uanset at et anlæg standser modtagelsen af affald, foreslås det i stk. 1, at tilsynsmyndigheden skal med- dele nye påbud til bestående anlæg, uanset om der tid- ligere måtte være fastsat vilkår i en miljøgodkendelse eller påbud herom. Af samme grund foreslås det i § 41 e, stk. 1 udtrykkeligt lovfæstet, at der er hjemmel til ved påbud at revidere vilkårene i en miljøgodkendelse om nedlukning og efterbehandling, uanset at et anlæg har standset modtagelsen af affald. Med den foreslå- de bestemmelse tilsigtes i øvrigt ingen indskrænkning- er i adgangen til at meddele påbud til andre virksom- hedstyper i forbindelse med lukning.

Den foreslåede bestemmelse i § 37 b, stk. 1, imple- menterer endvidere direktivets krav i artikel 14, litra b, om, at anlæg, der ikke kan fortsætte driften, skal nedlukkes og efterbehandles. Som nævnt i de almin- delige bemærkninger under afsnit 5.4 vil lovforslagets regulering af bestående anlæg som generelt udgangs-

punkt ikke være erstatningspådragende efter grundlo- vens § 73. Det er endvidere Miljø- og Energiministe- riets antagelse, at der heller ikke i almindelighed kan tænkes tilfælde, hvor den foreslåede regulering af de bestående anlæg, d.v.s. påbud om nedlukning om ef- terbehandling samt krav om sikkerhedsstillelse vil ramme så indgribende og byrdefuldt, at der i det kon- krete tilfælde vil foreligge ekspropriation. Der er på denne baggrund ikke foreslået indført en ordning, hvor der i særlige tilfælde skal ydes erstatning for evt. tab som følge af meddelte påbud. Som følge heraf vil der ikke være hjemmel til at meddele påbud, såfremt der undtagelsesvis skulle vise sig tilfælde, hvor et ind- greb måtte vise sig at være af ekspropriativ karakter.

Forslaget har sammenhæng med stk. 2, hvorefter der foreslås indsat en bemyndigelse til ministeren om fastsættelse af regler om indsendelse af oplysninger (overgangsplan).

Det kan blive nødvendigt at fravige retsbeskyttel- sesperioden i det tilfælde, hvor et anlæg standser mod- tagelsen af affald, inden retsbeskyttelsesperioden er udløbet. Baggrunden for dette er, at når direktivet stil- ler krav om, at også bestående anlæg skal nedlukke og efterbehandle, er det nødvendigt i denne situation at muliggøre udstedelse af påbud om nedlukning og ef- terbehandling, uanset om retsbeskyttelsesperioden fortsat løber.

Forslaget til en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 37 b, stk. 2, har baggrund i direktivets krav i artikel 14 om, at bestående deponeringsanlæg inden et år (dvs. senest den 16. juli 2002) skal udarbejde og indsende en overgangsplan, der danner grundlag for en vurde- ring af, om et anlæg opfylder eller kan bringes til at opfylde direktivets krav, eller om anlægget skal ned- lukkes. Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at bestående virksomheder, hvad enten disse er miljøgodkendte eller ej, skal ind- sende nærmere angivne oplysninger i form af en over- gangsplan til tilsynsmyndigheden, herunder oplysning- er om virksomheden ønskes nedlukket eller drevet videre, og i givet fald hvilke foranstaltninger der vil være nødvendige for at overholde den påkrævede standard. Overgangsplanen skal danne grundlag for en revurdering af anlæggets driftsvilkår. Der vil alene blive krævet oplysninger vedrørende selve deponer- ingsaktiviteterne. Evt. andre godkendte aktiviteter, f.eks. komposteringsanlæg, containerpladser, virk- somhedens produktionsanlæg m.v. vil ikke blive ber- rørt. Det bemærkes, at krav om indsendelse af oplys- ninger ikke er omfattet af den 8-årige retsbeskyttelse, der gælder for miljøgodkendte virksomheder.